

SANTIAGO POSTEGUILO A IULIA VYZVAIA BOHY NA SOUBOJ

nakladatelství
BOURDON

A IULIA VYZVALA
BOHY NA SOUBOJ

SANTIAGO
POSTEGUILO
A IULIA VYZVALA
BOHY NA SOUBOJ

nakladatelství
BOURDON

*

Lze dosáhnout vítězství, je-li tvým nepřítelem vlastní syn?

*

Y JULIA RETÓ A LOS DIOSES

Copyright © Santiago Posteguillo, 2020

Překlad © Anna Tkáčová, 2023

České vydání © Bourdon, 2023

Návrh obálky © Planeta Arte & Diseño

Fotografie na obálce : © Cristina Reche a © Nik Keevil/Arcangel

Mapy © GradualMap

Ilustrace mincí: © Leo Flores

ISBN: 978-80-7611-124-0

*

Mé dceři Else, jež je výzvou největší

*

PODĚKOVÁNÍ

*

Napsání románu *A Iulia vyzvala bohy na souboj* bylo, tak jako u jakékoli z mých literárních snah, možné jen díky podpoře mnoha osob. Rád bych podtrhl spolupráci se svým bratrem Javierem a jeho ženou Pilar při čtení prvních náčrtů tohoto svazku. Z téhož důvodu bych rád vyzdvihl prof. Jorgeho Piquéa a rovněž Ramóna Conesu a Jorgeho Manzanilla z nakladatelství Balcels, neboť svými postřehy přispěli ke vzniku první verze příběhu. Všechny jejich komentáře bezpochyby napomohly k vylepšení výsledného textu. Zvláštní poděkování patří samozřejmě mé redaktorce Puri Plazové za její trefné poznámky, její šlechetnost a nasazení pro to, aby román dospěl do správného přístavu. Psát bez redaktorky, jakou je Puri Plazová, by znamenalo plout a orientovat se v noci a při zataženém, bezhvězdném nebi bez kompasu.

V oblasti studia dokumentů musím znovu poděkovat profesorce Julii Grauové, jež sehrála klíčovou úlohu ve všem, co se týká latinských a řeckých citací v tomto románě. Konkrétně v době, kdy jsem tvořil všechny kapitoly zabývající se mytologií. Děkuji také prof. Jesúsi Bermúdezovi a prof. Rubénu Montañésovi z Universidad Jaume I v Castellónu, prof. Alexandru Valiňovi z univerzity ve Valencii za jeho ochotu mi pomoci, kdykoli jsem to na poli klasického světa potřeboval. Vděčím jim za mnoho připomínek, jakýkoli omyl lze přičíst pouze mé osobě. Díky patří také psychologce Eleně Martín Alcubillové a Yasmine Rabtaouiové za spolupráci v dalších aspektech románu.

Nekonečné díky patří mé dceři Else. Za trpělivost, kterou má se svým otcem, jenž neustále cestuje za prameny, za to, že se mnou s obdivuhodnou trpělivostí mnohokrát navštěvovala archeologická muzea všude možné po světě, a zejména za to, že mohu intenzivně prožívat fascinující dobrodružství být otcem.

POZNÁMKA PŘED VLASTNÍM ČTENÍM

*

Dnes bývá běžným zvykem používat jako ekvivalent císaře označení *caesar*, z něhož je odvozeno například slovo *car* či německé *Kaiser*, ale v době, kdy se odehrává tento román, se totéž označení vztahovalo k určeným následníkům za císaře římské říše. Pro císaře se používal termín *augustus*, na počest *de facto* prvního římského císaře. Hodnost se příležitostně vztahovala i na ženu (v ženském rodě) jako v případě císařovny Iulie Domny, která na počátku vlády Septimia Severa obdržela titul augusty.

DRAMATIS PERSONAE

*

Římští bohové

Iuppiter, nejvyšší bůh

Bohové stojící na Iuliině straně

Minerva, dcera, bohyně strategie, inteligence a spravedlivé války

Iuno, manželka, bohyně ochrany rodiny

Kybelé, bohyně plodnosti, rodiny a země

Proserpina, dcera Kybelé, bohyně podsvětí

Bohové stojící proti Iulii

Vesta, bohyně domácího krbu

Apollón, Dianino dvojče, božstvo Slunce, ale také nemoci

Diana, Apollónovo dvojče, bohyně lovu a měsíce

Neptunus, božstvo pramenícího vodstva a moří

Mars, božstvo ničivé války

Ostatní božstva

Charón, převozník převážející stíny zemřelých do podsvětí

Iuliina rodina

Iulia Domna, manželka Septimia Severa

Septimius Severus, římský císař

Bassianus (Antoninus/Caracalla), starší syn Iulie a Severa

Geta, mladší syn Iulie a Severa

Iulia Maesa, Iuliina sestra

Alexianus, Maesin manžel

Sohemias, starší dcera Maesy a Alexiana

Avita Mamea, mladší dcera Maesy a Alexiana

Sextus Varius (Antoninus), Iuliin vnuk

Plautilla, Plautianova dcera

Geta, bratr Septimia Severa

***Praefecti* císařské gardy a další praetoriáni**

Plautianus, *praefectus* gardy za Septimia Severa

Papinianus, *praefectus* gardy za Septimia Severa

Saturninus, *praefectus* gardy za Septimia Severa

Quintus Maecius, *praefectus Aegypti* a *praefectus* gardy za Septimia Severa

Nemesianus, tribun a *praefectus* gardy

Apollinarius, tribun a *praefectus* gardy

Opellius Macrinus, velitel jezdeckva a praetoriánský tribun

Marcialis, praetoriánský důstojník

Senátoři a vysocí císařští hodnostáři

Titus Sulpicianus, senátor

Helvius Pertinax, senátor, syn císaře Pertinaka

Aurelius Pompeianus, senátor, syn císaře Claudia Pompeiana

Iulius Laetus, *legatus* na východě

Gannys, *legatus* na východě

Parthští aristokraté

Vologaisés V., parthský král králů

Vologaisés VI., prvorozený syn Vologaisa V.

Artabanos V., druhorozený syn Vologaisa V.

Osroés, třetí syn Vologaisa V.

Rev, císařský rádce

Olenneire, dcera Artabana V.

Další osobnosti

Galénos, řecký lékař císařské rodiny

Philistio, knihovník v Pergamu

Calidius, *atriensis*, hlavní otrok rodiny Severů

Lucia, Iuliina otrokyně, Calidiova manželka

Aquilius Felix, velitel *frumentariů*, římské tajné policie

Sammonicus, mág

Decimus, centurio

Martianus Taurus, centurio

Filostratos, filosof, sofista

Antipatros, učitel Iuliiných synů

Claudius Aurelianus, rétor

Nonia Celsa, manželka Opellia Macrina

Diadumenianus, syn Opellia Macrina

*

*PRVNÍ SNĚM BOŽSTEV K PŘÍPADU
AUGUSTY IULIE DOMNY*

*

„Iulia je původcem veškerého zla. Iulia představuje konec Říma.“

Vesta mluvila zaníceně. Byla hlavní strůjkyní sněmu svolaného na Olympu.

Iuppiter jí naslouchal poněkud nazlobeně. Obával se nového rozkolu mezi bohy jako během trojské války nebo při Neptunově smrtonosném pronásledování Odyssea. Tyto střety byly tak únavné... Jablko, jež držel v pravé ruce, Iuppiter odložil na podlahu a začal se bavit tím, že hladil hrdlo velkého orla, kterého měl u nohou. V levé ruce třímal žezlo, aby před ostatními božstvy, která onoho dopoledne svolal, nepřišel o svůj majestátní vzhled a absolutní moc. Během dlouhého a plamenného Vestina proslovu namířeného proti císařovně, matce římské říše, se snažil nalézt vhodnou rovnováhu mezi lhostejností a důstojným postojem.

„Krátce předtím, než Iulia Domna dosáhla moci,“ pokračovala bohyně domácího krbu, zjevně netečná k nechuti, s jakou jí nejvyšší bůh naslouchal, „vzplanul můj chrám v srdci Říma. Šlo o varování, že se k nám blíží. Je cizinka, a jako taková musí být zbavena římské moci, zahrnána odsud, zničena. Stejně jako v minulosti Kleopatra nebo Bereníké.“

Iuppiter povzdychl. Vestiny úmysly namířené proti Iulii Domně byly vedeny odkazem k tragickému konci egyptské královny, jež usilovala vládnout římské elitě prostřednictvím svého vztahu k Iuliu Caesarovi a Marku Antoniovi, nebo k Bereníké, milence císaře Tita, jež byla také hrubě odtržena od moci. Bohyně římského domácího krbu dávala najevo, po jakém rozsudku pro císařovnu touží: sesazení a smrt.

Iovovi bylo jasné, že pro Vestu představoval nejhorší Iuliino provinění její východní původ. Bylo to osočení, s nímž by proti římské císařovně sama velmi daleko nedošla, uměla ale ovlivnit další olympské bohy dodatečnými argumenty. Obvinila ji také, že v Římě podněcuje kult syrského boha Elagabala, božstva, jež podle obyvatel tamní oblasti ovládá Slunce. To samozřejmě rozzuřilo Apollóna, který se ihned postavil na Vestinu stranu. A jak bývalo zvykem, k Vestě se přidala také jeho sestra dvojče, Diana. Vestě se tak podařilo získat přízeň významných božstev. Navíc však na sněm přišla s podporou všech domorodých římských bohů, *dii indigentes*, kteří sice byli bohy nižšími, ale ve prospěch pronásledování, které chtěla Vesta proti Iulii rozpoutat, se vyslovili z týchž pohnutek: